Vă prezentăm ANTRENORII ŞI FOTBALIŞTII EMERIŢI

GHEORGHE BĂCUŢ

La Oradea, acasă la Băcuţ, una din camere pare un fel de muzeu care evocă prin sute de „piese", cariera şi pasiunea ardentă a interlocutorului meu. De la fanioanele diverselor cluburi, răsfirate pe pereţi, la vitrina cu insigne şi medalii, de la coperta, azi înrămată, a unei reviste înfăţişîndu-l în prim plan cînd se pregătea să arunce parcă o lovitură de aut, la albumele pe care ştie să le însufleţească, totul are atîta putere evocatoare, încît firesc şi simplu pornim amîndoi „în căutarea timpului pierdut".

— Am început să joc de „cînd mă ştiu", iar prin 1941 am devenit jucător legitimat la Stăruinţa Oradea, o echipă muncitorească. De acolo, primul meu antrenor, Pintea, m-a trimis, un an mai tîrziu, în tabăra naţională de juniori. Aveam atunci 15 ani. Peste 3 ani (în 1945) am fost promovat în echipa Libertatea, unde am început să joc cot la cot cu jucători ce străluceau atunci pe scena fotbalului orădean : Spielman, Iuhasz, N. Covaci şi alţii.

Cîteva luni mai tîrziu, la vîrsta de numai 18 ani, tînărul Băcuţ păşeşte sfios pragul echipei naţionale şi joacă la Sofia împotriva Bulgariei pe post de mijlocaş dreapta. De acum înainte, Băcuţ face excelentă impresie atît pe stadioanele din ţară cît şi pe cele din străinătate.

Perioada arădeană

În 1946 este solicitat de I.T.A., echipă care domina pe atunci campionatul nostru. Se transferă şi va juca aici împreună cu numeroşi soliști de primă mărime ca Petchovski, Pal, Lorant, Mercea, Dumitrescu, Toth III. Compania lor nu-l copleşeşte, dar simte că e greu să stai alături de această cancelarie de „profesori" dacă nu eşti sîrguincios şi devotat fotbalului. Observă, învaţă, asimilează nu imită, deslueşte catechismul fotbalistului adevărat şi în scurtă vreme devine, pentru claritatea jocului său, răsfăţatul publicului din Arad.

Almanahul vieţii sportive din Arad (ediţia 1947) îl denumeşte „cel mai tînăr şi mai simpatic jucător al textiliştilor".

I.T.A. cîştigă două campionate consecutiv 1946—1947 ; 1947—1948, iar în 1948 face un event obţinînd şi Cupa (în finala I.T.A. — C.F.R. Timişoara 3—2 — Băcuţ marchează golul victoriei).

De la debut, locul obţinut în echipa naţională e păstrat fără întrerupere, cu armele seriozităţii, ambiţiei şi jocului bun. În acest răstimp participă la meciurile cu echipa Poloniei, din nou Ungariei, Bulgariei etc. şi se „războieşte" cu jucători de talia lui Novac, Vedral, Riha, Kubala şi alţii.

La Dinamo Bucureşti

Peste un an, Băcuţ ajuns la vîrsta stagiului militar, îşi ia bun rămas de la antrenorul Petre Steinbach şi de la colegii săi de echipă, lăsînd arădenilor amintirea unui fotbalist model şi ducînd cu el satisfacţii de ordin sportiv al căror ecou nu se stinge vreodată. De acum înainte, va juca timp de 8 ani la Dinamo Bucureşti, club în care măiestria lui atinge cota cea mai înaltă. Aici, alte nume prestigioase : Ozon, Ambru, Barta, Novac, Nicuşor, Ene, Călinoiu...

În 1952 trăieşte o mare satisfacţie. I se conferă titlul de maestru al sportului. Un număr din acelaşi an al ziarului „Sportul popular" ni-l arată muncind împreună cu antrenorii şi jucătorii echipelor Dinamo şi Steaua pe şantierul viitorului stadion „23 August" sub titlul „Fotbaliştii au muncit ieri pe terenul pe care vor juca mîine". Se văd Gică Popescu şi Baratki, antrenorii celor două echipe, Balint, Victor Dumitrescu, Szoke, Tătaru, Băcuţ, V. Moldovan, Sîrbu etc.

Echipa dinamoviştilor devenea treptat din ce în ce mai bună. Băcuţ joacă în acest răstimp pe multe stadioane peste hotare. Cu echipa naţională sau în formaţia sa de club face turnee în U.R.S.S., Belgia, Bulgaria, Cehoslovacia, Polonia, Ungaria.

Dinamo Bucureşti cîştigă în 1955 primul său titlu de campion al ţării şi Băcuţ e unul dintre autorii acestui succes. Peste un an participă la prima ediţie a Cupei Campionilor Europeni.

Pasiunea sa pentru fotbal o exprimă divers. Iată-l începînd să se preocupe de copiii care veneau la Dinamo să înveţe alfabetul artei fotbalistice, ajutîndu-l în această migăloasă îndeletnicire pe fostul lui antrenor, Steinbach. O fotografie îmi reţinu atenţia. În faţa lui Băcuţ, un rînd de copii firavi, cu priviri timide, ascultă atenţi. Recunosc cîteva dintre „mutrişoare". Iată-l pe Pîrcălab, pe Nunweiller IV şi pe Varga. În revista clubului, scrie pentru ei : **„Aşa am învăţat să joc fotbal. Eram un tînăr slăbuţ în care antrenorul nu prea avea încredere. Aceasta mă punea pe gînduri. Atunci am început să învăţ să patinez, să fac gimnastică şi iată.."**

Din nou pe meleagurile copilăriei : Oradea

În 1957, poate nostalgia, poate cei 30 de ani împliniţi, îl determină să revină în oraşul unde visa cu ani în urmă să devină un mare fotbalist. Aici se deapănă ultimii 4 ani ai carierei lui Băcuţ în echipa Progresul din localitate şi la 34 de ani, ultima filă din calendarul său de jucător se desprinde, confirmînd legea inexorabilă a sportului care cere „vîrstnicilor" să predea ştafeta celor tineri.

Cîteva superlative

După propria sa apreciere, cel mai bun meci din carieră : în 1955 la Tg. Mureş, cînd echipa Dinamo a cîştigat în deplasare cu 3—1 o partidă care a decis cîştigarea campionatului de către bucureşteni.

— Cea mai vie şi mai frumoasă amintire : jocul de debut în echipa naţională (la numai 18 ani). Meciul s-a disputat la Sofia cu echipa Bulgariei, era al 100-lea meci al echipei noastre naţionale, a fost cîştigat de noi cu 3—2 şi Băcuţ a înscris golul al doilea.

— Decepţia cea mai mare : în 1953. Atunci, în preliminariile Campionatului Mondial s-a pierdut la Bucureşti cu 1—0 meciul cu echipa Cehoslovaciei. Cu un rezultat de egalitate ne-am fi calificat pentru turneul final din Elveţia

— N-A FOST NICIODATĂ AVERTIZAT DE ARBITRU, ELIMINAT SAU SUSPENDAT

— N-a lovit şi conform legilor nescrise ale sportului, n-a fost lovit niciodată (printre medaliile lui Băcuţ disting una la care ţine foarte mult : „Cel mai disciplinat jucător")

O profesiune de credinţă

„Nu te poţi numi jucător mare, fără disciplină, sîrguinţă şi modestie.

Cîteva note confidenţiale

— N-am avut niciodată teamă de jucătorii tehnici. M-am aflat mereu în dificultate în faţa adversarilor cu resurse fizice mai mari decît mine.

— Pe lîngă fratele meu, cei mai buni prieteni mi-au fost fotbaliştii disciplinaţi şi modeşti.

— N-am fumat (nu fumez nici acum) şi cît am jucat nu mi-am îngăduit nici dozele cele mai rezonabile de alcool.

— După antrenamente mă odihneam întotdeauna. Odihna este cea mai recreativă „distracţie" pentru un fotbalist.

— Regret mult că n-am urmat I.C.F.-ul.

Şi acum un epilog, care probabil „va urma"

Din clipa în care a renunţat la cariera de jucător, Băcuţ, care se calificase în prealabil, a devenit antrenorul echipei Crişana, care activa atunci în categoria B. Tînărul antrenor izbuteşte să-şi poarte elevii prin hăţişurile clasamentului şi să-i aducă la sfîrşitul campionatului pe primul loc. Rămîne o vreme ca antrenorul echipei, intrată apoi în „A", se ocupă în continuare de pregătirea unor echipe din categorii mai modeste şi în prezent Băcuţ, textilist de meserie, lucrează la o întreprindere din Oradea şi pendulează între gîndul de a redeveni antrenor şi teama faţă de această meserie cu multe frumuseţi şi multe riscuri.

R. B.

Penultimul act al campionatului republican de juniori s-a consumat la Piteşti şi Sibiu, unde s-au desfăşurat jocurile grupelor semifinale. Rezultatele :

PITEŞTI : U.T. Arad — S.S.E. nr. 2 Bucureşti 0—0 şi Universitatea Cluj — C.S.M.S. Iaşi 4—1 (1—1) ; S.S.E. nr. 2 — C.S.M.S. 2—1 (1—0) şi Universitatea — U.T.A. 3—0 (1—0) ; Universitatea — S.S.E. nr. 2 1—0 (0—0) şi U.T.A. — C.S.M.S. 4—0 (1—0). Clasamentul : 1. Universitatea ; 2. U.T.A. ; 3. S.S.E. nr. 2 ; 4. C.S.M.S.

SIBIU : Politehnica Timişoara — Chimica Tîrnăveni 0—0 şi Rapid Bucureşti — Steaua Bucureşti 3—0 (0—0) ; Politehnica — Steaua 3—1 (1—1) şi Rapid — Chimica 2—0 (0—0) ; Steaua — Chimica 3—0

ACTUALITĂŢI • ACTUALITĂŢI • ACTUALITĂŢI

(1—0) şi Rapid — Politehnica 1—1 (0—0). Clasamentul : 1. Rapid ; 2. Politehnica ; 3. Steaua ; 4. Chimica.

Aşadar, duminică la Bucureşti, în „deschidere" la finala Cupei României, se vor întîlni pentru titlu echipele de juniori Rapid Bucureşti şi Universitatea Cluj.

PRIMA „MANŞĂ" A BARAJULUI PENTRU „C"

Duminică s-au disputat primele meciuri de baraj pentru promovarea în categoria C. Iată rezultatele lor : Ancora Galaţi — Textila Botoşani 3—0 (1—0), Gloria Bîrlad — Victoria Bacău 3—0 (1—0), Metalul Piteşti — Metalul Buzău 2—3 (1—1), Metalul Oţelul Roşu — Autorapid Craiova 2—0 (0—0), Gloria Iosia — Aurul Zlatna 1—1 (0—1), Topitorul Baia Mare — Medicina Cluj 2—0 (2—0), A.S.A. Sibiu — Confecţia Odorhei 3—0 (1—0), Stuful Tulcea — Celuloza Călăraşi 5—0 (2—0). Returul — la 17 iulie.

CUVINTE ÎNCRUCIŞATE — A ÎNCEPUT...

ORIZONTAL : 1). Gazda de acum... — ...şi partenera sa din meciul inaugural. 2). Mijlocaş de nădejde din lotul actual al U.R.S.S. — Campioana din 1934 şi 1938. 3). Brazilian de la Juventus (Torino) — Organizaţia Internaţională a Muncii — Ultimele din finală! — Urmează W-ului, în sistemul lui Chapman. 4). Atacant sovietic din lotul de la Londra — Precum. 5). Rapid — A se dezlănţui spre poarta adversă — Uns ! 6). Scoase din aer ! — Super-beton de tip italo-germano-elveţian — „Steaua" de acum cîţiva ani. 7). A obţinut în preliminariile Campionatului Mondial din 1954 rezultatele 2—5 şi 2—2 cu Coreea de Sud — Porţi — Oraşel în Danemarca 8). Pe sol — Zamfirescu Ştefan — Participă în exclusivitate la Olimpiadă, dar pot participa şi la Campionatele Mondiale de fotbal. 9). Manchester... cunoscuta echipă engleză, ai cărei jucători au pierit aproape toţi într-un accident de avion (1958) — Oraşul gazdă al finalei din 1934. 10). A-şi face serviciul la poartă — Extreme — Acceptă (abr.). 11). Metalul din care au fost confecţionate mingile oferite în dar jucătorilor iugoslavi de către gazde, după unul din meciurile din Chile, 1962 — Două de joc într-un meci cu prelungiri — Conducător. 12). Nichel — Exclamaţie — Oraş în Peru — Operă. 13). Vechiul nume al unei insule turceşti de pe coasta occidentală a Anatoliei — Republica... Unită, ţară care a renunţat să mai participe la Campionatul Mondial din 1962. 14). Om de stat turc (Paşa) — A marcat cel de al treilea gol pentru România în meciul cu Grecia (3—0) disputat la Bucureşti la 3 noiembrie 1957, în preliminariile C.M. din 1958.

VERTICAL : 1). Terenul propriu şi publicul, pentru englezi — În grupă cu Elveţia, R.F. Germană şi Argentina în turneul final din Anglia, 1966. 2). Diviziune administrativă, în vechiul Egipt — Furnizoare de jucători pentru naţionala Spaniei — Oraş chilian, gazdă a unora dintre meciurile turneului final din 1962. 3). 1 800 (aur pur), atîta cîntăreşte trofeul care va răsplăti pe cei mai buni de la Londra — La Londra, între orele 19,15 şi 19,30, în perioada turneului final — Articol. 4). Irascibilul antrenor argentinian din Chile 1962 — A atinge ţinta. 5). Sport răcoritor — Au găzduit la poale precedentul turneu final — Paşă de Ianina. 6). Posezi — „Fotbal" — „Arbitru" în Infern. 7). Navigator ancestral — Vocale — Cei mai buni de pe teren. 8). Zăvor — Arbitru din Irlanda de Nord, desemnat de F.I.F.A. printre arbitrii turneului final din Anglia 1966 — Anul curent. 9). Iniţiatorul Cupei Mondiale (Jules) — Finală... latină — Redutabil atacant spaniol. 10). Do — Puneri în cursă — Pe jumătate gol. 11). Jucător iugoslav de talie mondială, prezent în Chile 1962 — Nume japonez — Unul dintre arbitrii englezi desemnaţi la actualul turneu final. 12) Riu din patria lui Iaşin — Unealtă mică — ...Sivori, celebru jucător argentinian, component al „tripletei morţii", supranumit „Domnul Europa" — Asia ! 13). Ca la 6 vertical — A participat în Grupa I din zona America de Nord şi Centrală, la C.M. din 1958. 14). Arbitru din Peru, distins în Chile 1962 cu „fluierul de argint" pentru arbitrajele prestate — A forfaitat în 1956, dar a participat în preliminariile C.M. din 1962.

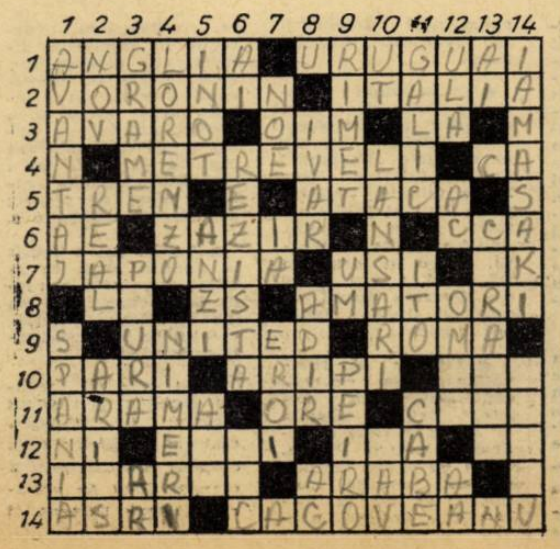
1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14
1 ANGLIA URUGUAI
2 VORONIN ITALIA
3 AVARD OIM LA M
4 N METREVELI CA
5 TRENE ATACA S
6 AE ZAZIR N CCA
7 JAPONIA USI K
8 L ZS AMATORI
9 S UNITED ROMA
10 PARI ARIPI
11 ARAMA ORE C
12 NI E I A
13 I AR ARABA
14 ASRI CACOVEHNU

O nouă promoţie de arbitri

...Tătaru are mingea, „un-doi" cu Dinulescu care-l „vede printre", un şut sec şi... gol ! O nouă cursă — Tătaru, pornită din apropierea liniei de centru, doi adversari sînt pierduţi pe drum, un sting necruţător şi... gol !

Acelaşi om, aceleaşi cuvinte, aceleaşi clişee cu o „eroare" însă de timp de 5 ani.

Nicuşor Tătaru, extrema stîngă din „echipa mare" a C.C.A.-ului, Horaţiu Moldovan, omologul său din „echipa mare" a clujenilor, Dinulescu, Caricaş, Iuliu Boroş, Fodor, Silviu Stăncescu, Botescu, Plev, Busch şi alţi foşti jucători (scriem cuvîntul foşti cu un sentiment de jenă, mai ieri îi aplaudam pe stadioane), susţin azi un meci mare pe... două sticle de bere, cu selecţionata viitorilor lor colegi — arbitrii colegiului orăşenesc — Bucureşti.

Aţi înţeles, desigur, că jucătorii mai sus citaţi vor deveni arbitri, ei fiind o „promoţie specială", a unui curs de calificare — lăudabilă iniţiativă a Colegiului Central, care a întrevăzut o perspectivă fericită pentru foştii fotbalişti ce pot da astfel glas, în continuare, pasiunii lor.

„Divorţul" implacabil jucător-fotbal, atît de sever pentru foarte mulţi, a fost astfel atenuat printr-o judicioasă măsură ale cărei rezultate nu pot fi decît interesante, aceleaşi „nume" avînd posibilitatea creării unui „alter ego" de prestigiu în fotbal, părul alb de la tîmple avînd un corespondent în permutarea rolurilor de pe acelaşi dreptunghi de gazon, fostul jucător devenind un „cavaler al fluierului".

După spusele conducătorului acestui curs, George Gherghe, vicepreşedintele Colegiului Central de Arbitri, promoţia „jucătorilor" — care a urmat un ciclu de instruire complex (lecţii teoretice, filme ilustrative, lecţii practice, seminarii, pregătire fizică corespunzătoare arbitrilor, toate însumînd 8—9 ore zilnic) — dovedeşte reale aptitudini pentru noul „profil"

Este firesc să fie aşa şi aşteptăm pe arbitrii Tătaru, Moldovan, Dinulescu, Caricaş et. comp. „la lucru", pe viu, luîndu-şi cu brio al doilea examen de fotbal în faţa mării sale publicul.

M. P.

P.S. Cu titlu de simplă curiozitate, amintim că cele două sticle de bere au fost cîştigate de arbitri — promoţia jucătorilor, care au surclasat formaţia „senatorilor cu stagiu", cu scorul de 6—1.

Emoţiile lui Petrică Rădulescu...

Doi ochelari cercetează febril biletul de examen. E greu ? E uşor ? Nu-mi dau seama. După un scurt timp îl văd pe fostul portar şi actual antrenor Petrică Rădulescu aşternîndu-se la scris. Şi scrie, tot scrie, grăbit, cursa dintre condei şi paginile albe continuîndu-se într-un sprint prelungit.

Iată-l răspunzînd. Examinatorul, profesorul Ion Şiclovan, pune întrebări „de baraj", care sînt şi ele trecute.

După examen, ca şi după meci, 5 minute de declaraţii :

— La „teoria şi metodica educaţiei fizice" am avut emoţii ca în faţa lui Zsengeller.

— !?!...

— Să nu rideţi. Acum aproape 20 de ani, cînd am văzut mingea venind spre celebrul atacant maghiar, aflat la 7—8 metri de poarta mea (n.r. — este vorba de memorabilul meci Rapid — Ujpest 4—0, returul întîlnirii din Cupa Europei Centrale), am simţit că mi se taie picioarele. Zsengeller a lovit, în stilul său de maestru de balet, cu capul, mingea s-a dus la păianjen, eu... după ea şi... am scos-o : Aşa şi cu examenul ăsta. M-am temut de el, mai ales că aveam în faţa mea un profesor fost fotbalist şi tare am vrut să nu-mi „suteze în plasă". A ieşit, din fericire, tot bine.

După această descriere „pe faţă" iată prilejul : examenul de obţinere a unei categorii superioare, dat — şi luat — de 16 dintre antrenorii noştri de fotbal, şi la care marea majoritate s-au prezentat foarte bine.

Petrică Rădulescu, de pildă, unul din eroii meciului Rapid — Ujpest de odinioară, a „săltat" de la categoria a doua la categoria I. Au mai reuşit la examen : C. Cernăianu, T. Ozon, Şt. Miu, N. Oţeleanu, C. Popescu, P. Stănilă, I. Buda, V. Sturza, S. Răduţă, G. Ghica, Gh. Scăeşteanu, M. Moţica, Şt. Coidum, M. Creţu, C. Giolgău.

M. P.